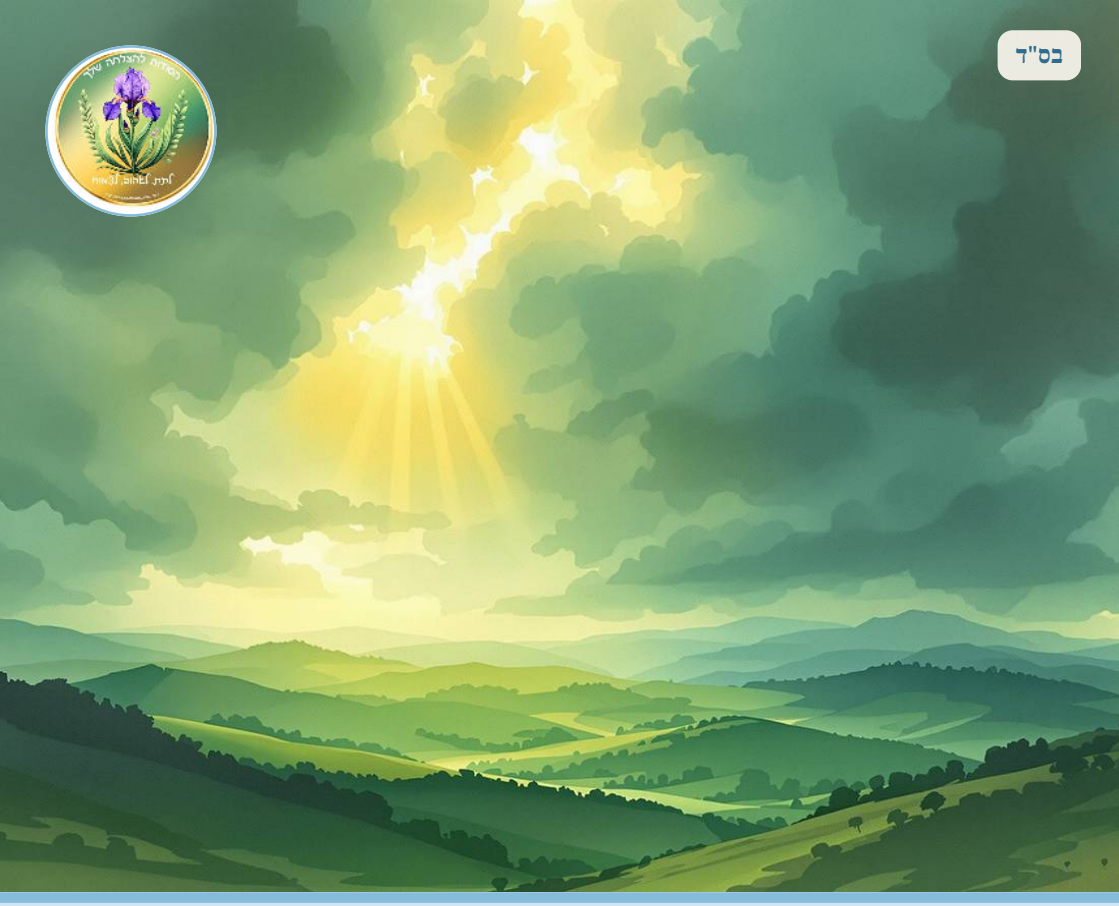
בס"ד

פרשת יתרו

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הסודות להצלחה שלך

www.yoursuccesstoolbox.com

תוכן העניינים

"שמע שמועה וראה" 3
שמע וראה לאמור היש ה' בקרבנו 3
בנסותם את ה' היש ה' בקרבנו (שמות יז, ז) 4
"ואתה תחזה מכל העם" (שמות יח, כא) 6
"נבול תיבול גם אתה וגם העם... 7
"ויצא משה לקראת חותנו" (שמות יח, ז) 7
"וישתחו" 8
"ויחד יתרו על כל הטובה "... (שמות יח, ט) 8
ויבוא אהרן עם חותן משה לאכול... 8
"ויהי למחרת וישב משה לשפוט את... (שמות יח, יג) 9
"ותקח את התוף" 9
"כי יבוא אלי העם לדרוש אלוקים" 11
טו וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ כִּי-יָבֹא אֵלַי... (שמות יח, טו–טז) 12
"נבול תיבול" 13
כא וְאַתָּה תֶחֱזֶה מִכָּל-הָעָם אַנְשֵׁי-חַיִל יִרְאֵי... (שמות יח, כא–כז) 13
"אנשי חיל" (שמות יח, כא) 14
"יראי אלוקים" 14
"שונאי בצע" 15
"כה תאמר לבית יעקב ותגד לבני... (שמות יט, ג) 17
"ואתם תהיו לי ממלכת כוהנים וגוי... (שמות יט, ו) 17
ו"כבסו שמלותם" 18
ברכת הרב וסיום 20

בס"ד

פרשת יתרו

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

- **רש"י שאל, מה שמועה שמע ובא ?**

> **"שמע שמועה וראה"**

קריעת ים סוף ומלחמת עמלק. ושאלו, וכי כולם לא שמעו" ? כולם שמעו.

- **אז למה מצוין במפורש שיתרו שמע ? וכי רק הוא שמע ? מה מיוחד בזה שהוא שמע ?**

"וישמע יתרו"

ה"כתב סופר", בנו של החתם סופר, כותב שהרבה שמעו אבל לא עשו עם זה כלום. יתרו "שומע" פירושו מתפעל ומבצע. לא רק שומע אלא עושה פעולה. יתרו מתגייר. יתרו היה ראש לגרים.

> **שמע וראה לאמור היש ה' בקרבנו.**

שראה שהערב רב ניסו את ה'. הגמרה אומרת על זה, משל לילד שאבא שלו לוקח אותו על הכתפיים ומרכיב אותו ודואג לו. יום אחד האבא שומע את הילד אומר לאיזה הלך, ראית את אבא שלי ? ראית את אבא שלי ? מוריד אותו האבא מהכתפיים.

בנסותם את ה' היש ה' בקרבנו

שמות יז, ז

אומר האבא אני קורע להם את הים, נותן להם מים מתוקים, והם שואלים אם אני פה ? זרק אותם ה' לעמלק. יתרו ראה את הניסיון הזה ופחד. רבינו האר"י מביא בשם, ר' שמעון בר יוחאי, זכותו תגן עלינו. הוא כותב, בני ישראל מנסים את השם ? דור המדבר הוא דור של ענקים. 600,000 של ענקים שבענקים, עמדו למרגלות הר סיני. ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי הכהן. מה זה "בנסותם" ?

בנסותם זו הנהגת ה"תפארת". כתר העליון זו ההנהגה של מנחה של שבת. במנחה של שבת אנו אומרים "אתה אחד ושמך אחד". המדרש אומר, שלוש תפילות של שבת כנגד שלוש שבתות שבעולם.

שבת ראשונה, "אתה קדשת" כנגד שבת בראשית.

שבת שניה, "ישמח משה במתנת חלקו כי עבד קראת לו.." שבת מתן תורה.

אנו מחכים לשבת השלישית, שישמיד את כל הגויים ולא יהיו צרות לא יהיו מחלות לא יהיו בתי כלא וכולנו נעבוד את ה' בלב שלם ונפש חפצה. ר' שמעון אומר שאז נראה את ה' עין בעין ולא תהיה שאלה. הנהגה של שלמות מוחלטת. זו המעלה הכי גדולה. **"מאתך מנוחתם"**. מאת "כתר" מנוחתם. לכן בא יתרו ואמר: גם אני יכול. הם בני אדם כמוני אז גם אני רוצה. כעת הוא נקרא חותן משה. אחרי שהוא עשה פעולה כל כך יפה, אחרי שהיה מגדל עגלים לעבודה זרה והיה מפטם עגלים לשם עבודה זרה, התגייר. "אתה ידעתי כי גדול ה' מכל אלוקים."

הרשב"ם שואל, מה זה "עתה ידעתי" ? יתרו היה טועה, מה שכל האומות טועים, שחס וחלילה יש שני ה' אחד טוב ואחד רע. אחד מרביץ ונותן מכות ואחד שנותן שפע, מתנות ומסייע. חס ושלום. יתרו חשב שיש שתי רשויות חס ושלום. אחרי

יציאת מצריים הוא קלט שזו הוויה אחת. זה אותו אחד. זה ששם אותם במצריים ונתן מכות והוציא אותם ממצריים. "אתה ידעתי כי אתה גדול..." הוא לבד הבין שהרשעים הופכים את שם הרחמים למידת הדין והצדיקים הופכים את מידת הדין למידת הרחמים.

ר' חיים בן עטר: "**שמע ישראל אדוני אלוהינו ה' אחד**". למה פעמיים השם ? כאשר עושים מעשים לא טובים עושים הפרדה בין שם השם לשם אלוקים. אם שם אלוהים פועל לבד, חס ושלום., אוי ואבוי. לכן צריך לייחד אותם יחד, מייחד את הימין והשמאל יש רחמים, הכל בא על מקומו לשלום, אין שטן ואין פגע רע.

- **למה שמו יתרו ?**

הגמרא אומרת שבע שמות היו לו:

"שבע שמות נקראו לו, רעואל יתר יתרו חובב חבר קיני פוטיאל. יתר, על שם שיתר פרשה אחת בתורה - 'ואתה תחזה'. יתרו, לכשנתגייר וקיים המצות הוסיפו לו אות אחת על שמו. חובב, שחבב את התורה... ויש אומרים רעואל אביו של יתרו היה, ומהו אומר 'ותבאנה אל רעואל אביהן'? שהתינוקות קורין לאבי אביהן אבא".

- **למה קרא לו יתרו ?**

שיתר פרשה אחת בתורה.

- **איזו פרשה ?**

לא הפרשה הזו שנקראת יתרו.

פרשה, בהגדרה הנכונה, זה קטע בספר תורה שמציין או פרשה פתוחה או פרשה סתומה. ס, זה סתום. הסופר מסיים את הכתיבה, מתרחק עד קצה השורה בצד שמאל, כותב מילה אחת ועובר לשורה הבאה. יש רק רווח בתוך השורה.

בפרשה פתוחה הסופר עובר לשורה החדש. משאיר פתוח ועובר לשורה החדשה.

יתרו הציע למשה למנות סנהדרין, שרי עשרות, שרי מאות ושרי אלפים. אחד ששקול כנגד עשרה מלמד את העשרה. חכם יותר בכיר מלמד 50 איש. וכן הלאה על זה הדרך. הקב"ה הסכים להצעתו של יתרו.

> **"ואתה תחזה מכל העם."**
>
> שמות יח, כא

◆ **הזוהר הקדוש מסביר מה זה "תחזה" ?**

משה רבינו היה יודע לפי צורת העין, הזקן, קומת גופו, צורת הגבות וסוג השיער מהי דרגת האדם. לפי התפשטות הנשמה כך ההתפשטות של הגוף. הנפטרים נפגשים שם למעלה. לא תמיד הם רואים אחד את השני.

מכירות את הסיפור על האישה שסרבה לקבל מר' יהודה הנשיא רגל לשלחן שלה ושל בעלה ? היא אמרה לו: איפה, בעולם הבא, אני אפגוש אותך שתביא לי רגל לשלחן ? כותב רבי אברהם אזולאי, איך הנפטרים מכירים זה את זה למעלה ? הרי הנשמה אינה דבר גשמי. לנשמות יש לבוש דק, אור, הילה, בצורה של העולם הזה. כך מכירים הנפטרים זה את זה למעלה.

> **"נבול תיבול גם אתה וגם העם אשר אתך."**

למה "נבול תיבול" ?

אתה יש לך לב טוב, אבל זה לא טוב מה שאתה עושה. כל אחד יבוא ויעשה לך ביקורת וידברו עליך. לא כדאי. תמנה אחרים ואתה תעביר ביקורת על מה שאחרים אומרים.

> **"ויצא משה לקראת חותנו."**
>
> שמות יח, ז

זה היה למחרת יום הכיפורים. משה רבינו כל רגע אצלו זה דבר גדול. מי שאל את מי לשלום ? יתרו שואל את משה או משה רבינו שואל את יתרו ?

בארו, ש"איש" זה משה, ו"רעהו" זה יתרו. מאיפה הראיה ? אדם מפורסם או עשיר לא צריך לשאול אותו מה שלומו כי הוא מפורסם, כל היום מדברים עליו. אבל את יתרו, שלא היה פה באזור, שייך לשאול אותו "מה שלומך". משה שואל את יתרו.

"וישתחו"

◆ מי השתחווה ?

חתם סופר אומר שניהם.

"ויחד יתרו על כל הטובה "...

שמות יח, ט

ויחד- פשט, שמח יתרו.

רבותינו לא כך פרשו. " ויחד", נעשה בשרו חידודים חידודים. כאילו, הבשר נעשה חתוך חתיכות חתיכות. יתרו היה אחד מהיועצים הבכירים של פרעה. כשפרעה החליט להטביע את הבנים יתרו ברח וכך זכה להתגייר. מכאן אמרה הגמרא, 10 דורות, משהתגייר הגר, כואב לו, כשהוא שומע שהאומה שלו סובלת.

ובשרו נעשה חידודים על מה שקרה למצריים. כששמע את התיאור של כל מה שקרה למצרים, הרגיש כאב כחרב חדה. לכן רב אמר, עד עשרה דורות אל תבזה גוי בפניו.

ויבוא אהרן עם חותן משה לאכול לחם לפני האלוקים.

◆ שאלה הגמרא, איפה משה ?

משה משמש לפני הקב"ה.

אחותו של הגאון מוילנה באה מרחוק, לבקר אותו. כבד אותה ואמר לה אחותי היקרה החיים קצרים, הזמן יקר מאד, סיפורים וחוויות אפשר לספר בעולם הבא.

משה נתן ליתרו את תשומת הלב, כבד אותו והלך.

"ויהי למחרת וישב משה לשפוט את העם"

שמות יח, יג

◆ **אומר האברבנל, מה רצתה התורה לומר "ויהי למחרת" ?מה אכפת לי מתי ?**

מוסר גדול רצתה התורה ללמד. משה רבינו לא ראה את אשתו וילדיו שנתיים שלוש. בדרך, נחש בולע את משה רבינו ומקיא אותו, מספר פעמים. מזה ציפורה הבינה שצריך למול. מייד "ותקח ציפורה צור ותכרות את ערלת בנה". הצילה אותו. ומלה את בנה. הוא ידע שאשתו צדקת קדושה ושהבנים שלו בידיים טובות. המדרש כותב, שהיא פנתה לקב"ה ושאלה "למה לא הייתי בקריעת ים סוף.

"ותקח את התוף".

◆ **למה את התוף ?**

כשהיו בני ישראל במצרים, הגברים היו עובדים קשה, ומרים היתה לוקחת תוף ואומרת להם "אנחנו נצא מפה". מרים היתה מסתובבת באהלי הנשים, מאתרת את הנשים העצובות ומעודדת אותן. חשבו שהיא מוזרה. היא לקחה תוף. למה תוף ? כדי לשמח את הנשים וכדי שלא ישמעו את קולה. "קול באישה ערווה". אם סתם שומע ולא מכיר, מותר. אבל אם מכיר או מזהה או רואה, אסור. פירוש נוסף, הזוהר אומר, אתה יודע מי זה "התוף" ? זו אשתו של השטן. לשטן יש אישה ששמה לילית (לא להגיד את שמה, אלא רק באותיות). "לילית" גימטריא 480. תף, גימטריא 480. לקחה מרים את התוף כדי להכניע את אשתו של השטן. היא באה לפני שבת להפריע ולעשות מריבות. לכן אנחנו מאירים את הבית בתוספת אור, שרים, אוכלים אוכל טעים לשבת, שמחים שמחה יתרה לשבת ושמים מפות יפות, כדי שהיא תסתלק. ע"י שאתה שר אתה מסלק אותה כי היא רק מיללת. הרב ששון מרדכי, כותב בספרו "דבר בעיתו". הוא היה בעל רוח הקודש, בזמן הרב חיד"א, על

ידי זה שאתה שר אתה מגרש אותה. כי היא רק מיללת. היא לא יכולה לשמוע שירה. עושים שמחה בליל שבת והיא מסתלקת.

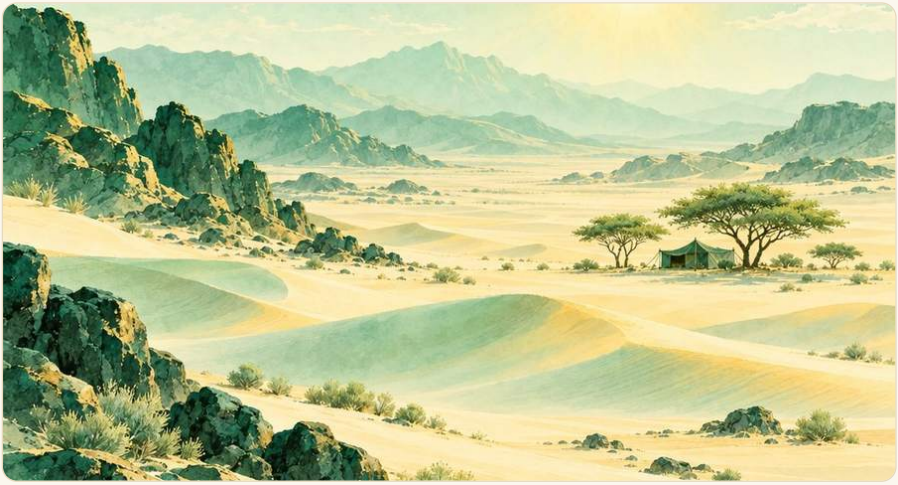
באה ציפורה ואמרה הנה מרים זכתה לשיר שיר ואני לא זכיתי. אמר לה תבואי בגלגול של דבורה ותשירי את שירת הדבורה.

דבורה אמרה: "מי שלא נימול ולא קבל עליו דת ישראל לא יצא לקרב."

משה לא נשאר עם ציפורה כשבאה. "וישב משה לשפוט את העם".

יתרו שואל את משה, למה אתה לבדך יושב לשפוט את העם ? עונה לו משה, אם בן אדם עושה משהו לא בסדר, מגיע בסוף השיעור, נרדם בשיעור, לוקח כסף ולא מחזיר. אני לא מעיר לו כדי שלא יתבייש ממני. אם אעיר לו כל הזמן, חבל שאתה מותח נקרע. אז אני מחכה לו. מישהו עושה לו משהו רע והוא בא אלי ואז אני אומר לו למה אתה מאחר לבית כנסת אתה רואה איזה צרות זה עושה לך..בעדינות כדי שיקבל את הדברים שאני אומר לו.

"כי יבוא אלי העם לדרוש אלוקים"

הערב רב היו מתעסקים עם הביזה. הם היו גונבים אחד מהשני ואז הולכים למשה רבינו.

אבל ישראל יושבים במנוחה יש להם ענני כבוד, יש להם מן מהשמיים, יש להם בארה של מרים, גן עדן פה. לכן כתוב **"העם לדרוש אלקים"**. העם הערב רב.

> **טו וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, לְחֹתְנוֹ: כִּי-יָבֹא אֵלַי הָעָם, לִדְרֹשׁ אֱלֹקִים. טז כִּי-יִהְיֶה לָהֶם דָּבָר, בָּא אֵלַי, וְשָׁפַטְתִּי, בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ; וְהוֹדַעְתִּי אֶת-חֻקֵּי הָאֱלֹהִים, וְאֶת-תּוֹרֹתָיו.**
>
> שמות יח, טו–טז

- **"כי יבא אלי העם לדרוש את אלוקים"-העם באו לדרוש. אח"כ הוא אומר "כי יהיה להם דבר בא אלי"**
- **פעם לשון רבים ופעם לשון יחיד. למה ?**

אם יש להם שאלה בהלכות שבת או שאלה בהלכות כשרות, אז יהיה להם מתווכחים בבית המדרש, הולכים לשאול את משה רבינו והוא אומר להם את ההלכה, זה **"וישב העם לדרוש את השם"**. זה לשון רבים. אבל **"דבר בא אלי"**, זה בכסף.

אומר הנודע ביהודה, טבע העולם הוא, שלפעמים אדם מוכן להפסיד אלפים כי התורה אסרה את זה, אבל יש לו מקח וממכר עם מישהו, על שקל אחד הוא יריב איתו. וכך היה מעשה איתו.

סוחר הביא פרות ועגלים לשחוט אותם. היתה בעיה עם חמש פרות שהיו טרפות. כך פסק הנודע מיהודה. וזה היה הפסד גדול כי הגויים לא היו אוכלים את השחיטה של ישראל. אותו סוחר הפסיד הרבה כסף. שבוע אחרי כן בא אותו סוחר עם החבר שלו. הם רבו על 100 שקל. זה אומר החזרתי. זה אומר לא החזרת. שעה וחצי מתווכחים בבית הדין. בסוף יצא שהוא חייב. זה שחייב התחיל לצעוק. אמר לו הרב הנודע ביהודה: שבוע שעבר באת אלי עם הפרות ולא מצמצת עין. היום על 100 שקל אתה משקיע כל כך הרבה אנרגיה ? ענה לו הסוחר, שבוע שעבר זה היה לזרוק לזבל לא אכפת לי. אבל לסבול שהוא יקח לי את הכסף, אני לא יכול. שאף אחד לא נהנה בסדר. אבל שמשהו נהנה לא.

רבי אברהם מפרנקפורט היה חכם גדול. לפני 200 שנה בערך, בגרמניה היה יהודי אחד שהפסיק לבוא לבית הכנסת בשבת. שלח לו הרב לסגור את העסק בשבת ולא רצה לשמוע. שבת אחת הרב הלך אליו עם הטלית שלו, באמצע התפילה, לתוך החנות שלו, באמצע העסקים. פתאם הרב בא מולו. איזה בושות. מיד סגר את העסק ובא עם הרב לבית הכנסת.

"נבול תיבול"

◆ **אז מה העניין של "נבול תיבול" ?**

רש"י: לרבות אהרון וחור.

רבי אליהו מזרחי, הרא"ם, בעל שו"ת הרא"ם, יש לו פירוש על רש"י. הוא מקשה במקום. הרי חור נהרג. המעשה של יתרו היה אחרי מעשה העגל. אין מוקדם ומאוחר בתורה. משה רבינו היה בהר. הערב רב בקשו מחור שיעשה להם אלוהים. אז קם חור בנה של מרים, אבא של בצלאל, וצעק עליהם. הרגו אותו. ראה אהרן שהרגו אותו אמר אם יהרגו שניים לא תהיה תקנה.

הרי חור כבר איננו. אז מה העניין שרש"י אומר "לרבות אהרון וחור" ? הוא השאיר את זה ב"צריך עיון".

אחרי 400 שנה, בא ה"טורי זהב", חתנו של ה"בית חדש", הוא תירץ את התירוץ. הוא אומר, אם היה חי היה נבול. זאת הכוונה. אפילו אם חור היה כעת בחיים היה נופל כעת מהרגליים מהעומס הגדול של כל הציבור.

כא וְאַתָּה תֶחֱזֶה מִכָּל-הָעָם אַנְשֵׁי-חַיִל יִרְאֵי אֱלֹהִים, אַנְשֵׁי אֱמֶת–שֹׂנְאֵי בָצַע;
וְשַׂמְתָּ עֲלֵהֶם, שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת, שָׂרֵי חֲמִשִּׁים, וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת. כב וְשָׁפְטוּ אֶת-הָעָם, בְּכָל-עֵת, וְהָיָה כָּל-הַדָּבָר הַגָּדֹל יָבִיאוּ אֵלֶיךָ, וְכָל-הַדָּבָר הַקָּטֹן

יִשְׁפְּטוּ-הֵם; וְהָקֵל, מֵעָלֶיךָ, וְנָשְׂאוּ, אִתָּךְ. כג אִם-אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה, תַּעֲשֶׂה, וְצִוְּךָ

אֱלֹהִים, וְיָכָלְתָּ עָמֹד; וְגַם כָּל-הָעָם הַזֶּה, עַל-מְקֹמוֹ יָבֹא בְשָׁלוֹם. כד וַיִּשְׁמַע

מֹשֶׁה, לְקוֹל חֹתְנוֹ; וַיַּעַשׂ, כֹּל אֲשֶׁר אָמָר. כה וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אַנְשֵׁי-חַיִל

מִכָּל-יִשְׂרָאֵל, וַיִּתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עַל-הָעָם–שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת, שָׂרֵי חֲמִשִּׁים

וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת. כו וְשָׁפְטוּ אֶת-הָעָם, בְּכָל-עֵת: אֶת-הַדָּבָר הַקָּשֶׁה יְבִיאוּן

אֶל-מֹשֶׁה, וְכָל-הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ הֵם. כז וַיְשַׁלַּח מֹשֶׁה, אֶת-חֹתְנוֹ; וַיֵּלֶךְ לוֹ,

אֶל-אַרְצוֹ. {פ}

שמות יח, כא–כז

"אנשי חיל"

שמות יח, כא

יש להם כוח, חכמים, יודעים בתורה.

"יראי אלוקים"

שיש להם יראת שמיים.

"שונאי בצע"

- **מה זה "שונאי בצע" ?**

רש"י אמר, אפילו ממון שלהם שונאים אותו. שונאים ממון בדין, כך לשון רש"י.

- **מה זה שונאים ממון בדין ?**

הפירוש הוא, הגמרא אומרת, לא חרבה ירושלים אלא שהעמידו דבריהם על דין תורה.

- **בטח דין של תורה. אז מה דין של רומא ?**

אלא שהכוונה כאן אחרת. אני רוצה עד הסוף. יקוב הדין את ההר. כל אחד הלך עם השני עד הסוף. לפי הדין. ככה החריבו את ירושלים. צריך לחנך לוויתור. כמו שהגמרא אומרת, אישה שברה כלים צריך להוריד לה מהכתובה שלה. בא מרן שלחן ערוך ואמר צריך לוותר.

◆ **מה ההבדל בין אישה שנוהגת לבין גבר שמבשל בבית ?**

אישה נוהגת נכנסת בעץ, אז האוטו הלך, אבל גבר שמבשל שורף את הבית כולו. זה נזק גדול יותר.

מזה לקח רבינו בחיי סניגוריה לעם ישראל. הקדוש ברוך הוא הבעל ואנחנו האישה. לפעמים אנחנו מקלקלים. תאר לעצמך שהקב"ה יתחיל להוריד בעקבות העוונות שלנו. ישראל אומרים אנחנו רוצים שלום בית. אתם מוותרים משום השלום גם אני אוותר לכם.

יתרו אמר למשה, עד מיליון שקל זה הסנהדרין יפתרו. ממיליון שקל ומעלה אתה תפתור. משה אמר לו, לא. זה לא הולך פה לפי כסף. מה שקובע זה האם השאלה מסובכת או לא מסובכת. לפי הגויים אולי אתה צודק. היום בתי המשפט ככה עובדים. זה אצל הגויים, תביעות גדולות או תביעות קטנות. לפעמים יש תביעה על עשר אגורות וצריך פסיקה.

לדוגמא, היה מעשה בירושלים לפני 60 שנה. היה אב בית דין, הגאון זליג ראובן בנדיס עליו השלום. בעל שו"ת מפלגות ראובן. חריף מאד. חי בירושלים עבר לשכונת גאולה. בא אליו מקרה. "באתי לפרוט צ'ק, אמר לי הפקיד צריך לחתום על הצ'ק." האיש הלך לבנק וחתם. אז לא היו עטים. פתאום נכנס סוחר גדול. היה לו עט. שאל אותו, אתה יכול להשאיל עט ? לקח את העט, חתם את שמו, והשאיר את העט על הדלפק. העט אבד. התלונן האיש איפה העט ? אמר לו שמתי לך אותו כאן על הדלפק למה לא לקחת ? באו אל החכם ראובן בנדיס והוא פסק "פטור". אבל הרב יש דיני שומרים. שומר חינם, שומר שכר, שוכר ושואל. שואל חייב באונסין. אבל שכחת את המשך הגמרא. בדף הבא כתוב, שאם השאיל דבר שאינו שווה פרוטה, לא חייב. בחתימה של הדיו יש כמות דיו שאין בו שווה פרוטה. זה דבר שאין בו שווה פרוטה. על זה מתכוון משה רבינו.

הרב כדי לפסוק צריך להכיר את כל פני ההלכה.

כשעלה משה רבינו למרום אז באו מלאכי השרת ואמרו מה ליילוד אישה בינינו.

משה רבינו עלה למרום לקבל תורה. על התורה המלאכים צעקו מה ליילוד אישה בינינו. בינתיים אנחנו הרווחנו חידוש:

> **"כה תאמר לבית יעקב ותגד לבני ישראל"**
>
> שמות יט, ג

כה תאמר לבית יעקב, לנשים, אמירה רכה. דברי אגדה שמושכים את הלב.

"ותגד לבני ישראל", אלה הגברים, דברים קשים כגידין. אבל את הגברים צריך ללמד הלכות.

> **"ואתם תהיו לי ממלכת כוהנים וגוי קדוש."**
>
> שמות יט, ו

◆ **מה זה גוי קדוש ?**

יש חכם שיודע לפסוק במדויק, קולע למטרה, אבל הוא לא קדוש. ויש מי שעצם נוכחותו אתה רואה קדושה.

אומר הרמב"ם, שכך דרך הפילוסופים, להפריד בין ה"בחוץ" ל"בפנים". אריסטו אמר לתלמידיו בחוץ, באוניברסיטה הוא מנומס בבית הוא חיה.

אנחנו לא כמותם. אנחנו ממלכת כהנים וגוי קדוש; אומרים קריאת שמע לפני שהולכים לישון, נוטלים ידיים לפני אכילה ומקיימים מצוות.

פעם באה אישה למגיד מקוזניץ, ואמרה לו בעלי אומר שאני מכוערת. שאל אותה המגיד: ואת באמת מכוערת ? אני חושבת שלא. אנחנו נשואים 50 שנה והוא היה שר לי וקונה לי מתנות. אמר לה הרב, זאת אומרת שעכשיו הוא החליט שאת

מכוערת. פתח הרב את פיו וצעק: "אבא שבשמיים, אתה לא רוצה לגאול אותנו כי עשינו חטאים, חס ושלום. חטאנו, עווינו, פשענו, תזכור כמה אהבת אותנו, כמה טפלת בנו כשיצאנו מצריים, נתת לנו את התורה ועכשיו חטאנו אנא סלח". אמר לה: לכי הביתה, עכשיו, בעלך יאהב אותך. עד היום לא חזרה.

ו"כבסו שמלותם."

כלומר, שיהיו הבגדים שלהם נקיים. ספרי המוסר, כתבו שאם אדם רוצה שתפילתו תתקבל צריך לדאוג שבגדיו יהיו נקיים. לא צריך להחליף בגדים שלוש פעמים ביום.

הגמרא אומרת, כל התלמוד והמשניות נתנו לנו בהר סיני יחד עם עשרת הדברות. המדרש אומר שקבלו את עשרת הדברות עם שבע מצוות דרבנן. איך אנחנו יודעים ? הזוהר אומר, תספור את האותיות בעשרת הדברות, מספר המילים 172. גימטריא, "עקב". מספר האותיות בעשרת הדברות, "כתר" אותיות. "כתר" גימטריה, "ה' מלך. ה' מלך. ה' ימלוך לעולם ועד". שלושה פסוקים.

שבע מצוות דרבנן:

- אבלות.
- נרות שבת.
- הלל וראש חודש.
- נטילת ידיים של לחם.
- רשויות.
- עמלק.
- כוהנים.

ראשי תיבות "אשר לרעך"

א אבלות

ש שבת.

ר ראש חדש.

לרעך, ל, לחם.

ר רשויות – עירובי חצרות.

ע עמלק זה "קריאת מגילה". עוד מעט מגילה.

כ כוהנים זה חנוכה "ע"י כהניך הקדושים".

אילו 7 מצוות דרבנן.

למדו גם את כל המסכתות. המסכת האחרונה זו מסכת דרך ארץ. עם ישראל עם קדוש. לומדים את כל התורה כולה.

ר' חיים פלאג'י [י"ז בטבת ה'תקמ"ח (1788) - **י"ז בשבט** ה'תרכ"ח (1869)] מגדולי האחרונים. רב, פוסק ומקובל. מחר בלילה פטירתו. היה כל כך רגיש. היו מלווים אותו 500 איש מבית הכנסת. והיה חוזר בדרך אחרת ארוכה יותר. למה ? כדי שאשת הרב הקודם, האלמנה לא תזכר ותצטער שכך היו מלווים את בעלה כשהיה בחיים.

כתב למעלה מ 100 ספרים.

✦ ✦ ✦

תזכו ותאריכו ימים ושנים ותזכו לשנים רבות נעימות וטובות.

לעילוי נשמת יקירנו האהוב

אפרים שמעון (אפי) אריאל ז"ל

בן עוזיהו מרדכי וסיגל

שייבדלו לחיים טובים וארוכים

ת.נ.צ.ב.ה

יהי זכרו ברוך.

רשימות

רשימות

רשימות

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

www.yoursuccesstoolbox.com

סרקו לאתר

לכל החוברות באתר